
Dobrovolnictví přináší do zdravotnictví lidskost

Dobrovolnictví přináší do zdravotnictví lidskost

Být pacientem hospitalizovaným třeba jen na pár dní znamená denně absolvovat zhruba dvě hodiny procedur. Zbývající čas ležíte na lůžku, hlavou se vám honí různé myšlenky... To je ten čas, kdy k vám přichází člověk nabízející povzbuzení i možnost rozhovoru. Dobrovolník. Ve Všeobecné fakultní nemocnici v Praze (VFN) mají s dobrovolnictvím zkušenosti již téměř 15 let.

„Jsem rád za každého člověka, který se rozhodne stát dobrovolníkem. Přítomnost dobrovolníků pacientům maximálně pomáhá. Z vlastní zkušenosti onkologa vím, jak přínosný je pro každého z nich kontakt se světem venku,“ hodnotí situaci David Feltl, ředitel VFN, kde se první dobrovolníci objevili již v roce 2005. Dnes je jich tam více než padesát.

V současné době má dobrovolnictví ve VFN na starost [Centrum dobrovolných aktivit](#), spolupracující se studenty oborů vysokých škol s lékařskou, zdravotnickou a psychosociální tematikou. Centrum nejbližší spolupracuje s vlastními dobrovolníky nemocnice či se studenty [1. lékařské fakulty UK](#), ale i s nestátními neziskovými organizacemi. Na řadě příkladů se prokázalo, že právě zásluhou studentů mediků prožívají pacienti svou hospitalizaci lépe.

„Studenti medicíny si mohou již od začátku studia vyzkoušet práci s nemocnými. Díky této nedocenitelné praxi získají reálný vhled do řady aspektů budoucího povolání zdravotnického profesionála, pochopí zákonitosti práce jednotlivých oddělení a klinik a práci s lidmi,“ pochvaluje si Aleksi Šedo, děkan 1. LF UK. Podle něj je velkým benefitem pro dobrého medika a kvalitního budoucího lékaře vysoce nastavený etický a morální vhled do celé problematiky.

Dobrovolníci pochopitelně nenahrazují odborný personál. Jejich typickou činností ve zdravotnickém zařízení je naslouchání příběhům pacientů, povídání si s nimi, zpívání a hraní deskových her. Zkrátka záleží na tom, co si pacient

přeje a co dovolí jeho zdravotní stav. Dlouhodobí dobrovolníci buď docházejí k lůžku, nebo mohou jít s pacientem na krátkou procházku.

Jak vysvětluje Adéla Farářová, vedoucí Centra dobrovolných aktivit, každá z klinik, kam dobrovolníci v rámci VFN a 1. LF UK docházejí, má své specifické pacienty a ti z hlediska podpory zase různé potřeby: „Je více než vhodné, když například na Neurologickou kliniku mohou v rámci činnosti docházet studenti psychologie, kteří se v oblasti orientují. Na klinikách, kde jsou hospitalizovány děti společně s rodiči, může dobrovolník nabídnout rozhovor i rodičům. A například dobrovolníci, kteří spolupracují s Centrem podpůrné a paliativní péče naší nemocnice, jsou obvykle již zralými a zkušenými osobnostmi,“ podotýká Farářová.

„Pro mě je propojení dobrovolnictví se studenty zdravotně sociálních oborů medicíny splněním profesního snu. Tak má, dle mého názoru, vypadat dobrovolnictví 21. století,“ doplnila.

„Dobrovolnictví mě jakožto studentku medicíny učí, jak přinášet do sterilního nemocničního prostředí obyčejnou lidskost,“ přiznává Anežka Dašková, studentka třetího ročníku všeobecného lékařství na 1. LF UK a dodává: „Disponuji bonusovým časem, takže trpělivě naslouchám a výměnou

získávám cenné postřehy ze světa pacientů. Vidím v tom vzájemné obohacování studentů a

pacientů.“

Centrum dobrovolných aktivit již několik let spolupracuje též s Nadačním fondem CANISTERAPIE . Zhruba 1000 pacientů mělo v roce 2019 možnost zažít léčivý kontakt a potěšení se speciálně vycvičenými psy, podporujícími pohybové, rozumové a citové schopnosti pacienta. Martina Holmanová, koordinátorka Nadačního fondu CANISTERAPIE, s sebou přivedla desetiletou asistenční fenku border kolie Any ?, se kterou nejčastěji navštěvují pacienti na psychiatrii.

Řady zahraničních univerzit po svých studentech požadují, aby pro přijímací řízení doložili, že mají za sebou dobrovolnickou zkušenost, což mimo jiné poukazuje i na jejich společenskou zodpovědnost a zvyšuje jejich osobní kredit. Dost možná se stejnou cestou brzy vydá i Univerzita Karlova.